

heid aan leeken tot het beroepsmatig uitoefenen van de geneeskunst. En ten slotte betoogt hij, dat van de wettelijke regeling, zooals de adressanten die wenschen, en waarbij straf moet worden bedreigd tegen optreden onder listige voorwendsels enz., en tegen kunstfouten en diergelijke, niets zal terechtkomen in de praktijk. Vrijlating van de uitoefening der geneeskunst zal leiden tot opbloei der kwakzalverij met al de schadelijke gevolgen daarvan.

Oorzaak van den dood in de week van 29 Maart tot en met 4 April 1914.	Amsterdam.					Rotterdam.					's-Gravenhage.							
	Totaal.	Onder het jaar.	1—4 jaren.	5—19 jaren.	20—64 jaren.	65 en meer j.	Totaal.	Onder het jaar.	1—4 jaren.	5—19 jaren.	20—64 jaren.	65 en meer j.	Totaal.	Onder het jaar.	1—4 jaren.	5—19 jaren.	20—64 jaren.	65 en meer i.
Febris typhoidea
Mazelen	7	3	4	.	.	.	1	.	1	.	.	.	2	1	1	.	.	.
Roodvonk.	1	.	1
Kinkhoest	4	1	3	.	.	.	1	1	1	1
Diphtherie en croup	1	1
Influenza
Cholera nostras.
Longtuberculose	18	.	.	1	14	3	14	.	.	3	11	.	8	1	.	.	7	.
And. vormen van tubercul.	4	.	2	2	.	.	5	.	1	4	.	.	1	.	.	1	.	.
Kank. e. a. maligne tumor.	15	.	.	.	2	3	14	.	.	1	7	6	7	.	.	.	4	3
Meningitis	2	.	1	.	1	.	3	1	1	.	1
Organische hartgebreken. .	18	.	.	2	7	9	9	.	.	.	4	5	5	.	.	.	1	4
Croupeuse pneumonie . . .	11	2	1	1	2	5	4	2	1	.	1	.	4	2	.	.	1	1
And. ziek. v. d. ademh. org.	13	4	2	1	1	5	7	1	1	1	3	1	4	2
Ziekt. d. spijsvert. organen	10	2	.	1	7	.	6	2	.	2	1	1	3	1	.	.	2	.
Ziekten van de nieren . . .	4	.	.	.	4	.	4	.	.	.	4	.	2	.	.	.	1	1
Z. v. kraamb. e. zwangersch.
Gewelddadige invloeden . .	3	.	1	1	.	1	3	.	1	.	.	2	1	.	.	.	1	.
Andere ziek. en onbekend.	45	9	2	1	8	25	30	7	2	.	4	17	25	6	1	1	3	14
Totaal	155	21	17	10	56	51	102	13	10	11	36	32	63	12	4	2	20	25
Levenloos aangegeven . . .	17	3	6

Sterfte op 1000 inw. per jaar: te Amsterdam 13.54, te Rotterdam 11.73 en te 's-Gravenhage 10.71. Aantal geborenen te Amsterdam 294, op 1000 inw. per jaar 27.12. te Rotterdam 257, te 's-Gravenhage 120.

Dr. H. G. RINGELING (Amsterdam). Dr. G. PRINS (Rotterdam, 's-Gravenhage).

Rijksinrichting tot kweeking van koepokstof. — Door dr. W. C. SCHIMMEL, directeur der rijksveeartsenijschool, is uitgebracht het 41ste jaarverslag van de rijksinrichting tot kweeking van koepokstof te Utrecht. In de werkwijze, wat betreft de bereiding, bewaring en verzending der entstof kwam in 1913 geen verandering. Voor het eerst had een geregeld en herhaald bacteriologisch onderzoek plaats van de aan de inrichting gekweekte vaccine; dit onderzoek werd welwillend verricht door dr. C. W. BROERS, directeur van het centraal laboratorium voor de volksgezondheid. Van den uitslag van dit onderzoek wordt echter in het verslag geen gewag gemaakt. Er werden gebruikt 17 kalveren; van één werd de pokstof niet geoogst, omdat het dier ziek werd. De kalveren werden niet meer met steekjes geënt, maar met schrammen

drukking was; knieschijfbreuken van kleine bazen en matrozen met geringe invaliditeit naast diezelfde breuken bij getroffen en der ongevallenwet, die er niet aan dachten wat te gaan werken. Vroolijke gezichten, blij en dankbaar zoover beter te zijn bij de eerste groep, sombere, ontevreden, zelfs dreigende houding bij vele leden der andere partij. Neen waarlijk, KORTEWEG heeft in dezen, afgezien van die overdreven termijnen, niet te veel gezegd. Dat de ongevallenwet verderfelijker werkt wat arbeidshervatting betreft, zien wij hier dagelijks.

Ik geef daarmee den Nederlandschen arbeider geen blaam. Laten wij toch waarlijk alle politiek gedoe buiten onze discussie houden! Prof. KORTEWEG werd, ik ben er van overtuigd, gedreven door het algemeen belang. Ons, ongevalgeneeskundigen, zijn werknemer en werkgever toch even lief! Er komt, meen ik, hier en daar echter wat anders om den hoek gluren. Het is het gevaar, waarop elk congres over arbeidersziekten dreigt te stranden. Dik gedrukt lees ik in de circulaire van het „IIIde internationale Kongress für Gewerbekrankheiten“: „Der Kongress wird ein streng wissenschaftlicher sein“. „Natuurlijk“, zou men denken. Neen, niet natuurlijk. — De politiek! Caveant ook bij ons consules.

Rotterdam, 12 April 1914.

C. H. VAN HERWERDEN.

GELDELIJKE POSITIE DER VROEDVROUWEN.

Naar aanleiding van het ingezonden stuk van dr. J. A. VAN DEN BRINK zij het mij vergund te berichten, dat het bestuur van de Centrale Organisatie besloten heeft aan alle afdelingen aan te raden, de bezoldiging der vroedvrouwen door de algemeene afdelings-ziekenfondsen naar plaatselijke omstandigheden en naar plaatselijke gebruiken vast te stellen. Het bestuur der Centrale Organisatie zal overal aanraden het honorarium per verlossing te stellen op een vast bedrag, doch op minstens f 5.— en op hoogstens f 10.—. Dit besluit is door het hoofdbestuur goedgekeurd.

Er zijn plaatsen, waar f 5.— ruim voldoende is en men dient bij deze zaak toch in de eerste plaats rekening te houden met den gemiddelden loonstandaard in de afdelingen. Ook moet men het bedrag, dat het algemeen afdelings-ziekenfonds betaalt, beschouwen als het minimum. Er zijn in het ziekenfonds menschen van zeer uiteenloopende geldelijke draagkracht en de bedoeling is dan ook, dat de vroedvrouwen vrijgelaten worden om bij die patiënten, waar zij dit noodig achten, behalve het bedrag, dat het A. A. Z. betaalt, nog een extra bijdrage te vorderen.

Nu eenmaal besloten is, dat in de afdelings-ziekenfondsen voor de verlossing een extra bijdrage betaald zal worden, mag men van het algemeen afdelings-ziekenfonds niet verlangen, dat het ook nog de leden in klassen gaat verdeelen voor de verloskundige hulp door vroedvrouwen. Het algemeen afdelings-ziekenfonds betaalt het minimum, dat plaatselijk als zoodanig billijk is; de vakvereniging der vroedvrouwen moet voor het overige zorgen. Zoodra de vroedvrouwen over het geheele land goed georganiseerd zijn, zal er vrij zeker bij de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst geen bezwaar bestaan een billijke, door deze vakvereniging voorgestelde, regeling over te nemen.

Dordrecht, 11 April 1914.

A. C. VAN BRUGGEN.

HET ONTWERP HUISHOUELIJK REGLEMENT.

Het nieuwe ontwerp van een herzien huishoudelijk reglement van de Maatschappij geeft mij tot het maken van eenige opmerkingen aanleiding.

Het ontwerp gaat nog verder in het centraliseeren van *de macht* in het hoofdbestuur dan het bestaande reglement. Voor zoover het ziekenfonds-aangelegenheden betreft, bestaat daarvoor echter tegenover het centraal comité geen reden, omdat de